

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 20/07-63

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 21. februára 2008 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta a zo sudcov Juraja Horvátha a Ľudmily Gajdošíkovej o sťažnosti PhDr. A. A., R., zastúpeného advokátom Mgr. G. G., G., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 2 K 364/98 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo PhDr. A. A. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 2 K 364/98 p o r u š e n é b o l o .

2. Krajskému súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 2 K 364/98 p r i k a z u j e k o n ať vo veci bez zbytočných prietahov.

3. PhDr. A. A. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 50 000 Sk (slovom päťdesiat'tisíc slovenských korún), ktoré je Krajský súd v Košiciach p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. PhDr. A. A. priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 9 444 Sk (slovom deväťtisíc štyristoštyridsaťštyri slovenských korún), ktoré je Krajský súd v Košiciach p o v i n n ý vyplatiť na účet advokáta Mgr. G. G., G., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 20/07-45 z 13. septembra 2007 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť PhDr. A. A., R. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 K 364/98.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že v konaní vedenom pod sp. zn. 2 K 364/98 krajský súd uznesením č. k. 2 K 364/98-5 z 19. októbra 1998, ktoré nadobudlo právoplatnosť 17. novembra 1998, vyhlásil konkurzné konanie na majetok spoločnosti A., a. s., K. (ďalej len „úpadca“). Podľa tvrdení sťažovateľa krajský súd ako súd vykonávajúci dozor nad činnosťou správcu konkurznej podstaty neefektívne využíva svoje oprávnenia konkurzného súdu voči správcovi konkurznej podstaty v záujme urýchlenia konkurzného konania a súčasne je jeho činnosť neefektívna, pretože *„Ako vyplýva zo spisovného materiálu nachádzajúceho sa na krajskom súde v Košiciach, tak do 28. 05. 2007 (právny zástupca sťažovateľa vtedy nahliadol do spisu, pozn.) sa v ňom nenachádzal ani súpis majetku úpadcu tvoriaceho konkurznú podstatu. Čiže ani samotný konkurzný súd nemá prehľad o tom čo v skutočnosti konkurznú podstatu tvorí, tak ako môže uskutočňovať nad priebehom konkurzného konania účinnú kontrolu a efektívny dohľad“*. V dôsledku uvedeného postupu krajského súdu malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho

základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorého ochrany sa sťažovateľ domáhal aj opakovanými sťažnosťami na prietahy v konaní adresovanými predsedovi krajského súdu, pričom v liste z 30. mája 2003 predseda krajského súdu priznal existenciu prietáhov v označenom konkurznom konaní, avšak ich vznik zdôvodnil „*nadmernou preťaženosťou sudcov konkurzného úseku na súde*“.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

«V zmysle § 17 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, ak konkurz navrhuje dlžník, predloží zoznam aktív a pasív spolu s návrhom na konkurz. Zo spisového materiálu ku konkurznému konaniu nie je možné zistiť či takýto súpis zo strany úpadcu bol predložený, nakoľko v spisovom materiály sa nenachádza. V zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, je úpadca povinný takýto zoznam predložiť na základe výzvy konkurzného súdu alebo správcu konkurznej podstaty, avšak ani takáto výzva sa v spisovom materiály nenachádza.

V zmysle § 18 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, je správca konkurznej podstaty povinný uskutočniť podľa pokynov konkurzného súdu, a to práve na základe zoznamu uvedeného vyššie, súpis konkurznej podstaty. Ani o takomto úkone, či už zo strany konkurzného súdu alebo správcu konkurznej podstaty, nie je v spisovom materiály žiaden podklad, dôkaz.

Čo sa týka prieskumného pojednávania tak zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, presne stanovuje lehotu v akej sa má toto pojednávanie konať (§ 21 ods. 1. zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov). Tento termín viaže na konanie prvej schôdze veriteľov a to tým spôsobom, že sa má konať najneskôr v deň konania prvej schôdze veriteľov, t. j. najneskôr 80 dní odo dňa vyhlásenia konkurzu. Táto zákonná požiadavka opäť nebola zo strany konkurzného súdu dodržaná a prieskumné pojednávanie sa uskutočnilo až dňa 13. 12. 2000, t. j. viac ako dva roky po vyhlásení konkurzu, pritom zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, viaže na konanie prípravného pojednávania ďalšie procesné úkony, ktoré majú napomôcť k zefektívneniu a rýchlemu priebehu konkurzného konania.

Konkurzný súd v zmysle § 12 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, vykonáva dohľad na činnosťou správcu konkurznej podstaty a samotným priebehom konkurzného konania. § 12 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, znie: „Súd je oprávnený vyžiadať si od správcu správu a vysvetlenie, nahliadať do jeho účtov a vykonávať potrebné zisťovania. Správcovi môže uložiť, aby si vyžiadal na určité otázky názor veriteľského výboru alebo správcovi môže dať pokyny sám.“ Prijatím nového zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, právo dohľadu konkurzného súdu nad činnosťou správcu konkurznej podstaty a priebehu konkurzného konania ostalo zachované, a je uvedené v § 41, ktorý znie: „Súd počas konkurzného konania vykonáva dohľad nad činnosťou správcu. Súd je pri výkone dohľadu oprávnený požadovať od správcu vysvetlenia alebo správy o priebehu konkurzného konania, ktoré je správca povinný súdu v určenej lehote poskytnúť.“ (...)

Na základe spisového materiálu Krajského súdu v Košiciach vo veci 2 K 364/98 Vám oznamujeme, že v rámci tohto konkurzného konania neboli podané žiadne incidenčné žaloby. (...)

S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti a porušenia zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov a zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, je opodstatnené predpokladať, že nastalo porušenie čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vo forme prietáhov v konaní (...).»

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiada, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Krajský súd v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 2 K 364/98 porušil právo PhDr. A. A. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Krajskému súdu v Košiciach prikazuje, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 2 K 364/98 konal bez zbytočných prietáhov.

3. PhDr. A. A. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 200 000,- Sk (...), ktoré je Okresný súd v Košiciach (správne má byť „Krajský súd v Košiciach“, pozn.) povinný vyplatiť mu do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. *PhDr. A. A. priznáva náhradu trov konania vo výške 22.844,- Sk (...), ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia vyčíslené v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. a) b) a c), § 15, § 16 ods. 3, § 17 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, ktoré je Krajský súd v Košiciach povinný zaplatiť na účet advokáta Mgr. G. G. (...) do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.*“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za krajský súd jeho predseda listom sp. zn. 1 SprV/421/2007 z 15. októbra 2007 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu krajského súdu listom zo 6. novembra 2007.

2.1 Predseda krajského súdu vo svojom vyjadrení okrem iného uviedol:

„Konkurzné konanie nie je dosiaľ ukončené z dôvodu, že správca konkurznej podstaty speňažuje majetok, ktorý pozostáva z 33 nájomných bytov, resp. domov. Dôvodom prečo ešte nie sú predané doterajším nájomníkom je skutočnosť, že podstatná časť nájomníkov sú poberatelia dávok v hmotnej núdzi, títo nájomníci nájomné neplatia a nie sú ochotní, resp. schopní zaplatiť nedoplatky na nájomnom.

V tejto súvislosti poukazujeme aj na ust. § 16 ods. 2, 3 zák. č. 182/93 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, z ktorých vyplýva, že za súčasnej situácie existuje zákonná prekážka pre speňaženie týchto bytov obývaných neplatičmi.

Sťažovateľ okrem iného uvádza, že majetok, ktorý sa má speňažiť sa z dôvodu údajnej nečinnosti správcu znehodnocuje, k tomu uvádzame, že majetok je obývaný nájomníkmi, tak že nie je znehodnocovaný v dôsledku činnosti alebo nečinnosti správcu, môže byť znehodnocovaný len z iného dôvodu.

Nie je pravdivé tvrdenie sťažovateľa, že prieskumné pojednávanie sa uskutočnilo po termíne určenom zákonom. Prieskumné pojednávanie sa uskutočnilo dňa 13. 12. 2000, konkurzne konanie sa riadi zák. č. 328/91 Zb. v znení platnom do 1. 8. 2000 a zákon neupravoval termín, do ktorého by sa malo prieskumné pojednávanie konať. Podotýkame, že ani súčasná právna úprava neupravuje termín dokedy sa má prieskumné pojednávanie konať, len určuje dokedy sa má uskutočniť schôdza konkurzných veriteľov (§ 20a/ ZKV).

Nie je v súlade so skutočnosťou tvrdenie sťažovateľa, že v spise sa nenachádza súpis konkurznej podstaty. Súpis konkurznej podstaty správca predložil súdu dňa 30. 4. 1999. Súčasťou súpisu je odhad vykonaný súdnym znalcom (§ 17 ods. 3 ZKV), ide o posudky č. 06-18/1999 so stavom ku dňu 18. 10. 1998.

Považujeme za potrebné zdôrazniť, že v konaní sú veritelia s právom na oddelené uspokojenie s celkovou výškou zistených pohľadávok v sume 48.820.396,- Sk k 30. 9. 2007. K tomuto dňu bol výťažok zo speňazenia majetku v sume 7.652.582,- Sk a náklady (vyplatené pohľadávky proti podstate) vo výške 6.829.394,- Sk. Z toho je zrejmé, že v konaní budú uspokojení len oddelení veritelia, ostatní veritelia v prvej a štvrtej triede uspokojení nebudú vôbec.

Z obsahu konkurzného spisu jednoznačne vyplýva, že konkurzné konanie prebieha bez zbytočných prieťahov. (...)

Súhlasíme s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.“

2.2 Právny zástupca sťažovateľa vo svojom stanovisku k vyjadreniu krajského súdu uviedol:

„S podaným vyjadrením Krajského súdu v Košiciach nesúhlasíme, nakoľko nie je v súlade so skutočnosťou a v plnej miere sa pridriavame podaného doplnenia Sťažnosti na prieťahy v konaní uskutočnené v rámci konkurzného konania vedeného Krajským súdom v Košiciach č. k. 2 K 364/98 zo dňa 12. 06. 2007.

Sme toho názoru, že skutočnosti a dôkazy uvedené a navrhnuté v doplnení Sťažnosti na prieťahy v konaní, dostatočne odôvodňujú náš názor o prieťahoch v konkurznom konaní č. k. 2 K 364/98 vedenom Krajským súdom v Košiciach, čo odôvodňuje môjho klienta domáhať sa svojho práva a nápravy prostredníctvom konania na Ústavnom súde Slovenskej republiky, a navrhujeme aby Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol tak ako je to uvedené v doplnení sťažnosti na prieťahy v konaní zo dňa 12. 06. 2007.

Súhlasíme s tým aby Ústavný súd Slovenskej republiky upustil v tejto veci od nariadenia ústneho pojednávania ak dospeje k názoru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Zo sťažnosti, z jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného krajským súdom pod sp. zn. 2 K 364/98:

- 23. september 1998 – krajskému súdu bol doručený návrh na vyhlásenie konkurzného konania na majetok úpadcu, pričom návrh bol podaný samotným úpadcom spolu so zoznamom jeho veriteľov,
- 19. október 1998 – krajský súd uznesením sp. zn. 2 K 364/98 vyhlásil konkurz na majetok úpadcu, za správcu konkurznej podstaty ustanovil Ing. Š. K. (ďalej len „správca konkurznej podstaty“) a veriteľom uložil povinnosť prihlásiť si svoje nároky proti úpadcovi do 60 dní od vyhlásenia konkurzu (správcovi konkurznej podstaty bolo uznesenie doručené 30. októbra 1998),
- 30. apríl 1999 – správca konkurznej podstaty predložil krajskému súdu „*Súpis konkurznej podstaty*“,
- 6. máj 1999 – správca konkurznej podstaty žiadal, aby mu krajský súd udelil súhlas na predaj časti majetku úpadcu mimo dražby a určil, za akých podmienok tak môže urobiť,
- 18. máj 1999 – krajský súd opatrením udelil súhlas na predaj majetku úpadcu mimo dražby a súčasne určil podmienky predaja tohto majetku,

- 14. jún 1999 – na konkurznom súde sa za prítomnosti správcu konkurznej podstaty uskutočnilo otváranie desiatich obálok s ponukami záujemcov o kúpu majetku úpadcu, pričom deväť z desiatich záujemcov splnili podmienky a krajský súd uložil správcovi konkurznej podstaty uzatvoriť s týmito záujemcami kúpne zmluvy do 31. júla 1999,
- 15. jún 1999 – krajský súd opatrením udelil súhlas na predaj majetku úpadcu záujemcom úspešným v prvom kole konanom 14. júna 1999 za nimi ponúkané ceny,
- 30. jún 1999 – správca konkurznej podstaty žiadal krajský súd o udelenie súhlasu a určenie podmienok na predaj ďalšieho majetku úpadcu mimo dražby, ktorý bol znehodnotený natoľko, že nemohol slúžiť svojmu účelu, a preto ani nebol zahrnutý do pôvodného znaleckého ocenenia,
- 9. august 1999 – správca konkurznej podstaty žiadal krajský súd o predĺženie lehoty na uzavretie kúpnych zmlúv uloženej mu opatrením z 15. júna 1999, a to až do 31. septembra 1999 z dôvodu zabezpečovania finančných prostriedkov (celej kúpnej ceny) dvoma kupujúcimi,
- 6. september 1999 – krajský súd opatrením udelil súhlas na predaj znehodnoteného majetku úpadcu mimo dražby „za šrotovú hodnotu“;
- 2. november 1999 – na krajskom súde sa za prítomnosti správcu konkurznej podstaty uskutočnilo otváranie obálok s ponukami záujemcov o kúpu majetku úpadcu mimo dražbu, ktorí sa o jeho kúpu prihlásili na základe opatrenia konkurzného súdu z 18. mája 1999 v druhom kole, a súčasne uložil správcovi konkurznej podstaty, aby zopakoval ponuku predaja ešte nepredaného majetku úpadcu v treťom kole na základe podmienok určených opatrením z 18. mája 1999 (v záhlaví zápisnice je uvedený dátum „2. 11. 1999“ avšak v závere zápisnice je dátum „10. 11. 1999“, a navyše zápisnica je v spise žurnalizovaná až za opatrením, ktoré malo byť vydané až po jej spísaní, pozn.),
- 23. november 1999 – krajskému súdu bola doručená ponuka záujemcu p. K. na odkúpenie ešte nepredaného majetku úpadcu,
- 29. november 1999 – správca konkurznej podstaty postúpil krajskému súdu ďalšie dve ponuky záujemcov na odkúpenie majetku úpadcu, pričom správca konkurznej podstaty žiadal o udelenie súhlasu krajským súdom na predaj tohto majetku úpadcu uvedeným záujemcom podľa nimi urobenej ponuky,
- 30. november 1999 – krajský súd opatrením udelil súhlas na predaj majetku úpadcu záujemcovi, ktorý zaslal konkurznému súdu ponuku 23. novembra 1999, ako aj dvom

záujemcom, ktorých ponuky postúpil konkurznému súdu správca konkurznej podstaty 29. novembra 1999,

- 18. január 2000 – na krajskom súde sa za prítomnosti správca konkurznej podstaty uskutočnilo otváranie obálok s ponukami štyroch záujemcov o kúpu majetku úpadcu mimo dražby v treťom kole, na základe opatrenia z 18. mája 1999, pričom krajský súd zároveň opatrením udelil súhlas všetkým štyrom záujemcom na odkúpenie majetku úpadcu za nimi ponúkané ceny a správcovi konkurznej podstaty uložil povinnosť uzatvoriť s týmito záujemcami kúpne zmluvy do 29. februára 2000 a súčasne zopakovať ponuku ešte nepredaného majetku úpadcu v štvrtom kole na základe podmienok uvedených v opatrení z 18. mája 1999,

- 15. marec 2000 – na krajskom súde sa za prítomnosti správca konkurznej podstaty uskutočnilo otváranie obálok s ponukami pätnástich záujemcov o kúpu majetku úpadcu mimo dražby vo štvrtom kole na základe opatrenia z 18. mája 1999, pričom krajský súd zároveň opatrením udelil súhlas všetkým pätnástim záujemcom na odkúpenie majetku úpadcu za nimi ponúkané ceny,

- 9. máj 2000 – krajskému súdu bolo doručené podanie jedného z konkurzných veriteľov, ktorým spochybnil speňažovanie majetku úpadcu mimo dražbu z dôvodu jej predčasnosti, pretože ešte nebola správcom konkurznej podstaty zvolaná schôdza konkurzných veriteľov a neuskutočnilo sa prieskumné pojednávanie, na ktorom by sa ustálil rozsah majetku úpadcu, ktorý by bol zahrnutý do konkurznej podstaty,

- 14. jún 2000 – na krajskom súde sa za prítomnosti správca konkurznej podstaty uskutočnilo otváranie obálok s ponukami piatich záujemcov o kúpu majetku úpadcu mimo dražby v piatom kole na základe opatrenia z 18. mája 1999,

- 22. jún 2000 - krajský súd opatrením udelil súhlas všetkým piatim záujemcom na odkúpenie majetku úpadcu za nimi ponúkané ceny a správcovi konkurznej podstaty uložil povinnosť uzavrieť s týmito záujemcami kúpne zmluvy do 30. júna 2000 a súčasne zopakovať ponuku ešte nepredaného majetku úpadcu v šiestom kole na základe podmienok určených opatrením z 18. mája 1999,

- 5. september 2000 – traja z konkurzných veriteľov sa sťažovali, že nemajú prehľad o speňažovaní majetku úpadcu,

- 28. september 2000 – správca konkurznej podstaty zaslal krajskému súdu prihlášky konkurzných veriteľov, ktorými si uplatnili svoje nároky proti úpadcovi, pričom z nich

vyplýva, že sťažovateľom uplatnená pohľadávka 491 294 Sk uplatnená v 4. triede bola uznaná v plnej výške,

- 14. november 2000 – krajský súd nariadil prieskumné pojednávanie na 13. december 2000, na ktoré mali byť predvolaní aj konkurzní veritelia,
- 13. december 2000 – na krajskom súde sa uskutočnilo prieskumné pojednávanie, na ktorom správca konkurznej podstaty predniesol, pohľadávky ktorých veriteľov boli uznané v plnej výške alebo čiastočne a ktoré neboli uznané,
- 19. december 2000 – na krajskom súde sa za prítomnosti správcu konkurznej podstaty uskutočnilo otváranie obálok s ponukami siedmich záujemcov o kúpu majetku úpadcu mimo dražby v šiestom kole na základe opatrenia z 18. mája 1999,
- 11. január 2001 – krajský súd opatrením udelil súhlas na predaj majetku úpadcu záujemcom 1 – 6, súčasne krajský súd uložil správcovi konkurznej podstaty povinnosť do 28. februára 2001 uzatvoriť so záujemcami 1 – 6 kúpne zmluvy podľa ich ponúk a zopakovať ponuku na predaj ostávajúceho majetku úpadcu v ďalšom kole,
- 5. február 2001 – krajskému súdu bola doručená ponuka záujemcu p. T. na odkúpenie majetku úpadcu mimo dražbu,
- 26. február 2001 – krajskému súdu bola doručená ponuka záujemcu – Obecného úradu B., na odkúpenie majetku úpadcu mimo dražbu,
- 10. júl 2001 – krajskému súdu bola doručená ponuka záujemcu p. K. na odkúpenie majetku úpadcu mimo dražbu,
- 1. august 2001 – krajskému súdu bola doručená ponuka záujemcu p. P. na odkúpenie majetku úpadcu mimo dražbu,
- 21. august 2001 – krajskému súdu bola doručená ponuka záujemcu p. G. a ponuka p. O. na odkúpenie majetku úpadcu mimo dražbu,
- 19. november 2001 – správca konkurznej podstaty zabezpečil zverejnenie ponuky na predaj majetku úpadcu mimo dražby v denníku „Z.“,
- 4. december 2001 – správca konkurznej podstaty žiadal, aby krajský súd vydal opravné opatrenie k opatreniu z 15. marca 2000, ktorým bol daný súhlas konkrétnym v ňom uvedeným záujemcom na odkúpenie majetku úpadcu mimo dražby z dôvodu jeho nedostatkov vytknutých katastrálnym úradom,
- 4. december 2001 – na krajskom súde sa súčasne uskutočnilo otváranie obálok s ponukami záujemcov o odkúpenie majetku úpadcu mimo dražby v siedmom kole, pričom krajský súd

konštatoval, že iba dvaja uchádzači splnili súdom určené podmienky na odkúpenie majetku úpadcu (zložili preddavok z ponúkanej sumy),

- 7. december 2001 – krajský súd opatrením udelil súhlas na predaj majetku úpadcu pre dvoch záujemcov podľa ich ponúk v zmysle zápisnice zo 4. decembra 2001 a súčasne vydal opravné opatrenie k opatreniu z 15. marca 2000 podľa žiadosti správcu konkurznej podstaty zo 4. decembra 2001,

- 23. január 2002 – krajský súd upovedomil celkovo 21 veriteľov, že nimi uplatnené nároky voči úpadcovi boli správcom konkurznej podstaty popreté, a súčasne ich vyzval, aby do 30 dní od doručenia výzvy uplatnili tieto svoje nároky (ich výšku alebo právny dôvod) určovacou žalobou, inak sa na ne nebude brať zreteľ,

- 16. august 2002 – sťažovateľ podal sťažnosť na prietahy v konkurznom konaní,

- 28. október 2002 – správca konkurznej podstaty žiadal krajský súd o vydanie opravného opatrenia k opatreniu z 2. novembra 1999, pretože podľa upozornenia katastrálneho úradu v ňom nebol presný rozpis nehnuteľností u jednotlivých záujemcov,

- 12. november 2002 – krajský súd vydal opravné opatrenie k opatreniu z 2. novembra 1999,

- 27. január 2003 – správca konkurznej podstaty žiadal, aby konkurzný súd vydal opravné opatrenie k opatreniu z 11. januára 2001 z dôvodu nedostatkov vytýkaných katastrálnym úradom,

- 24. február 2003 – krajský súd vydal opravné opatrenie k opatreniu z 11. januára 2001,

- 29. apríl 2003 – krajský súd vyzval správcu konkurznej podstaty, aby predložil správu o jeho dovtedajšej činnosti a aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľa zo 16. augusta 2002,

- 2. máj 2003 – krajskému súdu bola doručená ponuka na odkúpenie majetku úpadcu,

- 30. jún 2003 – krajskému súdu bola doručená žiadosť R. – O. J., o vydanie nehnuteľností, ktorých mal byť tento žiadateľ vlastníkom,

- 24. február 2004 – správca konkurznej podstaty zabezpečil zverejnenie ponuky na predaj ďalšej časti majetku úpadcu mimo dražby v denníku „S.“ a v regionálnych novinách „Z.“,

- 16. marec 2004 – na krajskom súde sa uskutočnilo otvorenie obálky s ponukou jedného záujemcu o odkúpenie majetku úpadcu, ktorý podľa konštatovania správcu konkurznej podstaty splnil určené podmienky,

- 22. marec 2004 – správca konkurznej podstaty žiadal krajský súd o vydanie opatrenia, ktorým by udelil súhlas na odkúpenie nájomných bytov patriacich do majetku úpadcu ich dovtedajším nájomcom,

- 4. máj 2004 – krajský súd opatrením udelil súhlas na predaj majetku úpadcu záujemcovi podľa zápisnice zo 16. marca 2004 a súčasne ďalším opatrením udelil súhlas na predaj nájomných bytov z majetku úpadcu na základe žiadosti správcu konkurznej podstaty z 22. marca 2004,
- 20. júl 2004 – správca konkurznej podstaty žiadal krajský súd o vydanie opravného opatrenia k opravnému opatreniu z 12. novembra 2002 čo sa týka špecifikácie majetku kupovaného jedným zo záujemcov,
- 27. júl 2004 – krajský súd vydal opravné opatrenie k opravnému opatreniu z 12. novembra 2002,
- 28. december 2004 – jeden z konkurzných veriteľov urgoval pokračovanie konania,
- 13. január 2005 – Obecný úrad B. oznámil, že má pohľadávku proti úpadcovi,
- 24. január 2005 – správca konkurznej podstaty sa vyjadril k sťažnosti účastníka konania z 28. decembra 2004 pričom oznámil, že konkurzné konanie nie je ukončené a prebieha speňažovanie majetku úpadcu,
- 8. február 2005 – správca konkurznej podstaty sa vyjadril k žiadosti Obecného úradu B., ktorého uplatnený nárok bol na prieskumnom pojednávaní sčasti uznaný,
- 27. september 2005 – krajskému súdu bola doručená žiadosť právneho zástupcu piatich záujemcov o kúpu bytov patriacich do majetku úpadcu, podľa ktorej títo záujemcovia už správcovi konkurznej podstaty zaplatili kúpne ceny za tieto byty a podpísali s ním aj kúpne zmluvy, avšak nebol povolený vklad ich vlastníckeho práva k týmto bytom, pretože správca konkurznej podstaty nepredložil katastrálnemu úradu znalecký posudok,
- 20. október 2005 – správca konkurznej podstaty sa vyjadril k žiadosti z 27. septembra 2005,
- 8. november 2005 – krajskému súdu bola doručená opakovaná sťažnosť záujemcov o kúpu bytov, ktorí sa sťažovali už 27. septembra 2005,
- 22. decembra 2005 – krajský súd zaslal odpoveď správcu konkurznej podstaty žiadateľom z 8. novembra 2005,
- 12. január 2006 – právny zástupca záujemcov o kúpu bytov z majetku úpadcu navrhol, aby správca konkurznej podstaty uzavrel so záujemcami nové kúpne zmluvy v pôvodnom znení, pričom by sa podal nový návrh na začatie konania o povolení vkladu vlastníckeho práva,

- 31. január 2006 – v zmysle návrhu právneho zástupcu záujemcov z 12. januára 2006 dal krajský súd správcovi konkurznej podstaty pokyn na uzavretie nových kúpnych zmlúv so záujemcami o kúpu bytov z majetku úpadcu,
- 13. marec 2006 – správca konkurznej podstaty podal správu o doterajšej činnosti s tým, že z majetku úpadcu treba speňažiť ešte 23 bytov v hodnote 115 000 Sk,
- 24. marec 2006 – správca konkurznej podstaty predložil krajskému súdu zoznam nájomcov bytov patriacich do majetku úpadcu, ktorí požiadali o ich odkúpenie, a žiadal o udelenie súhlasu na ich predaj,
- 25. máj 2006 – zákonný sudca vo veci vedenej na krajskom súde pod sp. zn. 17 Co 93/99, v ktorej bolo konanie prerušené z dôvodu vyhlásenia konkurzného konania vedeného pod sp. zn. 2 K 364/98, žiadal informáciu o stave vedeného konkurzného konania,
- 5. jún 2006 – krajský súd oznámil kancelárii „17 Co“, že konkurzné konanie nie je skončené a prebieha speňažovanie majetku,
- 30. august 2006 – krajskému súdu bolo doručené podanie záujemcu o kúpu rodinného domu patriaceho do konkurznej podstaty,
- 17. apríl 2007 – kancelária „17 Co“ žiadala informáciu o stave konkurzného konania,
- 19. apríl 2007 - krajský súd oznámil kancelárii „17 Co“, že konkurzné konanie nie je skončené,
- 17. máj 2007 – krajskému súdu bola doručená správa správcu konkurznej podstaty o jeho činnosti s tým, že predpokladaný termín ukončenia speňažovania majetku úpadcu je 12/2007,
- 15. august 2007 - kancelária „17 Co“ žiadala informáciu o stave konkurzného konania,
- 17. august 2007 – krajský súd oznámil kancelárii „17 Co“, že konkurzné konanie zatiaľ nie je ukončené a že správca konkurznej podstaty zatiaľ nepredložil „*konečnú správu*“,
- 16. október 2007 – krajskému súdu bolo faxom doručené podanie správcu konkurznej podstaty, v ktorom uvádza, aké sú výnosy zo speňažovania majetku úpadcu ku 30. septembru 2007, a tiež uviedol zoznam oddelených veriteľov, a súčasne sa na krajskom súde uskutočnilo vyhodnotenie ponúk na kúpu majetku úpadcu v desiatom kole (doručená jedna ponuka),
- 18. október 2007 – krajský súd opatrením udelil súhlas na predaj majetku úpadcu jedinému záujemcovi, ktorý doručil ponuku v desiatom kole.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom krajského súdu v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 2 K 364/98, v ktorom sťažovateľ vystupuje

v procesnom postavení veriteľa, ktorého pohľadávka v sume 491 294 Sk proti konkurznej podstate uplatnená v 4. rade bola uznaná v plnej výške, došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Podľa názoru ústavného súdu konkurzné konanie vzhľadom na jeho predmet, špecifickú skutkovú a právnu povahu možno hodnotiť ako zložitú vec (napr. III. ÚS 92/03, II. ÚS 85/04). Zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a vyrovnaní“) na dosiahnutie svojho cieľa, t. j. pomerného uspokojenia veriteľov z dlžníkovho majetku, ktorý je v úpadku, upravoval mnohé vzťahy odlišne od všeobecnej úpravy obsiahnutej v Občianskom súdnom poriadku.

Konanie vedené na krajskom súde pod sp. zn. 2 K 364/98 posudzoval ústavný súd v intenciách právnej úpravy obsiahnutej v zákone o konkurze a vyrovnaní účinného do 31. decembra 2005, pretože podľa spoločného, prechodného a záverečného ustanovenia § 206 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 1. januára 2006 konkurzy a vyrovnaní vyhlásené alebo povolené pred účinnosťou tohto zákona, ako aj právne vzťahy s nimi súvisiace sa spravujú podľa doterajších právnych predpisov.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa ako účastníka konania, ústavný súd nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by mala byť zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prietahom. Sťažovateľ sa

opakovaným sťažnosťami domáhal informácie o stave konkurzného konania a jeho urýchlenia.

3. Napokon ústavný súd skúmal, či v napadnutom konaní krajský súd svojou nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou spôsobil zbytočné prietahy, a tým porušil označené základné právo sťažovateľa.

Podľa právneho názoru ústavného súdu ústava nevyníma z povinnosti všeobecných súdov konať bez zbytočných prietahov žiadne konanie, v ktorom sa poskytuje súdna ochrana právam fyzických osôb alebo právnických osôb (I. ÚS 70/98, III. ÚS 199/02).

Správca nie je v konkurznom konaní v pozícii účastníka konania, ale je len osobou na konaní zúčastnenou (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Obo 109/2001), pričom pri výkone svojej funkcie je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za škodu vzniknutú porušením povinností, ktoré mu ukladá zákon alebo mu ich uloží súd (§ 8 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní).

Miera a povaha zodpovednosti všeobecného (konkurzného) súdu za postup správcu konkurznej podstaty v konkurznom konaní je daná rozsahom jeho oprávnení, ktoré mu zákon vo vzťahu k tomuto subjektu konkurzného konania priznáva (najmä § 12 a § 8 ods. 4 a 5 zákona o konkurze a vyrovnaní).

S ohľadom na uvedené možno v súlade s ustálenou judikatúrou ústavného súdu hovoriť o prietahoch v konkurznom konaní vtedy, ak súd vôbec nevyužije vo vzťahu k správcovi konkurznej podstaty tie prostriedky, účelom ktorých je zabezpečenie účinnej a rýchlej ochrany práv účastníkov konkurzného konania, prípadne ak k ich použitiu siahne až vtedy, keď je ich účinok na dosiahnutie tohto účelu minimalizovaný alebo vylúčený (mutatis mutandis I. ÚS 57/97, III. ÚS 199/02).

Úlohou ústavného súdu nie je však stanovovať namiesto konkurzného súdu najoptimálnejší postup v danej veci, ale posúdiť, či ním prijaté opatrenia a zvolený postup

sú vzhľadom na okolnosti prípadu akceptovateľné z pohľadu ústavou garantovaného práva na konanie bez zbytočných prietáhov.

Pokiaľ ide o skúmaný postup krajského (konkurzného) súdu, ústavný súd po preskúmaní príčinnej súvislosti efektívnosti a pružnosti konania krajského súdu na jednej strane a záujmu na naplnení základného práva účastníkov konkurzného konania (teda aj sťažovateľa) na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov na strane druhej, dospel k záveru, že krajský súd plnil v tomto konaní viac menej funkciu štatistu pri evidovaní jemu doručovaných podaní a jeho postup bol vo viacerých ohľadoch poznačený neefektívnou činnosťou.

Ústavný súd zistil v postupe krajského súdu viaceré obdobia, počas ktorých krajský súd dostatočne efektívne nevyužil procesné prostriedky vo vzťahu k správcovi konkurznej podstaty v záujme urýchlenia konkurzného konania. Podľa zistenia ústavného súdu od 28. februára 2001, do kedy mal správca konkurznej podstaty na základe pokynu krajského súdu uzatvoriť kúpne zmluvy so záujemcami o kúpu majetku patriaceho do konkurznej podstaty, do 19. novembra 2001, keď správca konkurznej podstaty na pokyn krajského súdu z 11. januára 2001 zabezpečil zverejnenie inzerátu na predaj ešte nepredaného majetku patriaceho do podstaty v siedmom kole, sa krajský súd viac ako 8 mesiacov nezaujímal o činnosť správcu konkurznej podstaty a o stav konania pri speňažovaní majetku podstaty. Rovnako postupoval krajský súd aj v období od 23. januára 2002, keď upovedomil veriteľov, ktorých pohľadávky boli na prieskumnom pojednávaní popreté, aby si nároky, pokiaľ ide o tieto pohľadávky, uplatnili do 30 dní určovacou žalobou, do 29. apríla 2003, keď krajský súd vyzval správcu konkurznej podstaty, aby predložil správu o jeho činnosti, t. j. krajský súd viac ako rok (ak ústavný súd zohľadní, že lehota 30 dní na podanie určovacej žaloby uplynula najneskôr 31. marca 2002) nemal vedomosť o stave speňažovania majetku tvoriaceho konkurznú podstatu. Nadväzne aj ďalšie obdobie bolo poznačené neefektívnou činnosťou krajského súdu, pretože správca konkurznej podstaty nereagoval na výzvu krajského súdu z 29. apríla 2003, aby predložil správu o jeho činnosti a krajský súd predloženie tejto správy ani neurgoval, pričom správca konkurznej podstaty vykonal ďalší procesný úkon smerujúci k predaju majetku patriaceho do konkurznej podstaty až o viac ako 9 mesiacov od tejto výzvy krajského súdu, a to

24. februára 2004, keď zabezpečil uverejnenie inzerátu na predaj ešte nepredaného majetku patriaceho do podstaty v ôsmom kole. Podľa názoru ústavného súdu obdobím neefektívnej činnosti krajského súdu z hľadiska nedostatočného využitia procesných prostriedkov voči správcovi konkurznej podstaty za účelom vykonávania dohľadu nad jeho činnosťou možno označiť aj obdobie od 4. mája 2004, keď krajský súd opatrením udelil súhlas na predaj majetku úpadcu podľa ponúk predložených v ôsmom kole, do 31. januára 2006, keď krajský súd dal pokyn správcovi konkurznej podstaty, aby uzavrel nové kúpne zmluvy so záujemcami o kúpu bytov patriacich do podstaty, pričom v tomto období aktivita krajského súdu spočívala iba vo vydaní opravného opatrenia k inému opravnému opatreniu (27. júla 2004) a v postupovaní podaní účastníkov konania na vyjadrenie správcovi konkurznej podstaty. Napokon podľa zistenia ústavného súdu krajský súd dosiaľ nerozhodol o podaní správcu z 24. marca 2006, ktorým správca konkurznej podstaty žiadal, aby krajský súd opatrením udelil súhlas na predaj bytov patriacich do konkurznej podstaty.

Podľa zistenia ústavného súdu postup krajského súdu bol do značnej miery poznačený aj nesústredenou činnosťou, čoho dôkazom je opakované vydávanie opravných opatrení k skorším opatreniam (7. decembra 2001, 12. novembra 2002 a 24. februára 2003), ba dokonca aj vydanie opravného opatrenia ku skoršiemu opravnému opatreniu (27. júla 2004), a to z dôvodu ich nevykonateľnosti, pretože ich formálne nedostatky (nedostatočná identifikácia kupujúcich, nesprávne označenie nehnuteľnosti a pod.) bránili vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech kupujúcich k predanému majetku patriaceho do podstaty.

Podľa § 12 zákona o konkurze a vyrovnaní je konkurzný súd oprávnený vyžiadať si od správcu konkurznej podstaty správu a vysvetlenie, nahliadať do jeho účtov a vykonávať potrebné zisťovania. Správcovi môže uložiť, aby si vyžiadal na určité otázky názor veriteľského výboru, alebo správcovi môže dať pokyny sám.

Ústavný súd pri hodnotení činnosti krajského súdu zobral síce do úvahy, že pre konanie, ktoré nasleduje po vyhlásení konkurzu (§ 13 zákona o konkurze a vyrovnaní), je typické speňaženie konkurznej podstaty, takže dĺžka konkurzného konania v danej etape je v podstate určovaná časovým obdobím, v ktorom sa podarí predat' všetok speňažiteľný

majetok úpadcu (v danom prípade sa predaj realizuje viac ako 9 rokov), avšak ústavný súd súčasne dospel k zisteniu, že krajský súd nedostatočne využil procesné prostriedky dohľadu nad priebehom konkurzného konania zverené mu ustanovením § 12 zákona o konkurze a vyrovnaní, ktorých efektívne využitie by mohlo prispieť k sprehľadneniu a urýchleniu konania. Podľa zistenia ústavného súdu krajský súd napríklad od vyhlásenia konkurzu počas viac ako 9 rokov vyžiadal od správcu konkurznej podstaty iba raz predloženie správy o jeho činnosti (29. apríla 2003), ktorá mu nebola správcom predložená a ktorej predloženie krajský súd napokon ani neurgoval. Správca predložil sám (bez výzvy krajského súdu) správu o jeho činnosti až po viac ako 8 a pol roku od vyhlásenia konkurzu, a to 17. mája 2007, v ktorej uviedol dôvody, kvôli ktorým ešte nebolo ukončené speňaženie majetku podstaty, a súčasne oznámil predpokladaný termín ukončenia speňaženia majetku podstaty na 12/2007. Uvedenú správu o činnosti doplnil správca konkurznej podstaty faxovým podaním 16. októbra 2007, v ktorom uviedol celkové „výnosy“ a „náklady“ konkurzného konania podľa stavu k 30. septembru 2007 a súčasne uviedol zoznam „*oddelených veriteľov*“.

Z uvedených skutočností je zrejmé, že krajský súd počas doby viac ako 8 a pol roka dostatočne efektívne nevyužil procesné oprávnenia priznané mu zákonom o konkurze a vyrovnaní ako orgánu vykonávajúcemu dohľad nad priebehom konkurzného konania a nad činnosťou správcu konkurznej podstaty, čo viedlo ústavný súd ku konštatovaniu, že počas celej uvedenej doby krajský súd nemal dostatočný prehľad o stave speňažovania majetku patriaceho do podstaty, o prípadných problémoch pri jeho speňažovaní a o činnosti správcu konkurznej podstaty.

Jednou z námietok sťažovateľa bolo aj jeho tvrdenie, že v spise krajského súdu sa podľa jeho stavu k 28. máju 2007 nenachádza súpis majetku patriaceho do konkurznej podstaty v zmysle požiadavky uvedenej v § 18 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní, čo viedlo sťažovateľa ku konštatovaniu, že „*ani samotný konkurzný súd nemá prehľad o tom, čo v skutočnosti konkurznú podstatu tvorí, tak ako môže uskutočňovať nad priebehom konkurzného konania účinnú kontrolu a efektívny dohľad*“. V súvislosti s uvedenou námietkou sťažovateľa ústavný súd podotýka, že k rovnakému zisteniu ako sťažovateľ dospel aj samotný ústavný súd pri nahliadnutí do spisu 7. septembra 2006 pred prijatím

sťažnosti sťažovateľa na ďalšie konanie, avšak v dôsledku vyjadrenia predsedu krajského súdu z 15. októbra 2007, podľa ktorého „*Súpis konkurznej podstaty správca predložil súdu dňa 30. 4. 1999 (...)*“, ústavný súd pri opätovnom nahliadnutí do súdneho spisu zistil, že uvedený súpis konkurznej podstaty bol doručený krajskému súdu 30. apríla 1999 a v spise je žurnalizovaný na č. 1. 7a), ktorý je v strojovo spísanom „*Spisovom prehľade*“ dopísaný rukou.

Pokiaľ ide o námietku sťažovateľa, že v skúmanom konkurznom konaní bolo porušené aj ustanovenie § 21 ods. 1 v spojení s § 20a zákona o konkurze a vyrovnaní, v zmysle ktorých mal krajský (konkurzný) súd, podľa názoru sťažovateľa, povinnosť zvolať prieskumné pojednávanie do 80 dní odo dňa vyhlásenia konkurzu, ústavný súd upozorňuje, že skúmané konkurzné konanie bolo vyhlásené 19. októbra 1998, avšak ustanovenie § 20a bolo do zákona o konkurze a vyrovnaní včlenené až s účinnosťou od 1. augusta 2000 zákonom č. 238/2000 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pričom podľa § 70b tejto novely konania začaté pred 1. augustom 2000 sa dokončia podľa doterajších predpisov, ak nie je ustanovené inak. Z uvedeného je zrejmé, že ustanovenie § 20a zákona o konkurze a vyrovnaní nie je aplikovateľné na skúmané konkurzné konanie.

Vzhľadom na všetky už uvedené skutočnosti ústavný súd hodnotí postup krajského (konkurzného) súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 K 364/98 ako taký, ktorým došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd v bode 2 výroku tohto rozhodnutia prikázal krajskému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ sa domáhal priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 200 000 Sk.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy nie je pre sťažovateľa dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľovi aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, najmä vzhľadom na špecifický charakter konkurzného konania, ako aj na zistenú neefektívnu činnosť krajského súdu, považuje za primerané v sume 50 000 Sk, tak ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil (v danom prípade krajský súd), je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu ústavného súdu.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) úhradu trov konania z dôvodu jeho právneho zastúpenia advokátom, ktorý si uplatnil nárok na ich úhradu v sume 22 844 Sk.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z ustanovení § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2007 je 2 970 Sk a hodnota režijného paušálu je 178 Sk.

S poukazom na výsledok konania priznal ústavný súd sťažovateľovi nárok na úhradu trov konania za tri úkony právnej služby uskutočnené v roku 2007 (prevzatie a príprava zastúpenia, doplnenie podania ústavnému súdu z 12. júna 2007 a vyjadrenie zo 6. novembra

2007) v sume 9 444 Sk vrátane režijného paušálu, tak ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. februára 2008